

ŞÜKRÜ BEŞEOĞLU

Biz ona "Şekerci Şükrü Amca" deriz.

Şekerci Şükrü Amca
Biz ona "Şekerci Şükrü Amca" deriz.

Ziyaretine gitmeyeli seneler olmuştu. Geniş bahçeli, çiçekli ve ağaçlı, ahşap evinde, sakin, sessiz köşesinde anlattıklarını dinlerken, "Üsküdar'ın Dost Işıkları"nda aydınlamaya başlamıştım.

*"Kimlersiniz? Ya bağıryanık kimselersiniz!
"Yahud da her sabâh uyanık kimselersiniz!"*

Yahya Kemal'in "**Kimlersiniz?**" diye sorduğu sualine Şekerci Şükrü Amca'yı dinlerken cevap bulmuşum. Müslüman Üsküdar'ın "*Dost Işığı*"nda aydınlanmışım o güzel bahar gününde.

Her sabah uyanık olan Şekerci Şükrü Amcalar bu aziz toprakların hakiki sahipleri. Müslüman Türkiye'nin tapu senetleri...

Şairin Şükrü Amca'yı gördüğünü ve görüştüğünü zannetmiyorum. Ama hiss-i kablelvuku (ön sezi) ile terennüm ettiği böyle aziz nur dostlarıdır:

*"Dünya yüzünde, bir sefer olsun, tanışmadan,
"Öz çehrenizle sizleri görmekteyim bu an,
"Gönlüm, dilim, kanım ve mizacımla sizdenim,
"Dünya ve âhirette vatandaşlarım benim."*

Hacı Şükrü Efendinin samimi sohbetlerini, hanımı Azize Teyzenin getirdiği çayları yudumlarken dinliyorduk. Devrekânili Ahmed Kureyşi Efendi ile birlikte Emirdağ'da Üstad Bediüzzaman'ı ziyaret etmiş, sohbetinde bulunmuştu.

"Benim iki misafirim gelecek"

"Bediüzzaman o gün talebe ve hizmetkârı olan Ceylan Çalışkan'a, **'Bugün benim iki misafirim gelecek. Biri Ahmed Kureyşi, diğeri Mehmed**

Feyzi'dir! diyor. Biz ziyaretine girince bana, '**Seni Mehmed Feyzi'nin yerine kabul ettim**' dedi.

"Emirdağ'da ve sonraları **1952** senesinde İstanbul-Sirkeci'deki Akşehir Palas Otelinde ziyaret etmiştim. Hicaz dönüşümde kendilerine misvak, zenzem ve hurma gibi hediyeler götürmüştüm. Bana, '**Bir daha Hicaz'a gitmek ister misiniz?**' diye sorduğunda, 'Evet' diye cevap verince, tebessümle mukabelede bulunmuştu.

"Üstad evimde üç gün misafir oldu"

"**1953** senesinin bahar aylarında bir kandil günüydü. O gün oruçluydum. Gece rüyamda Üstad, evimizin cumbasında oturmuş, tesbih çekiyordu. İki ay sonra bu rüyam aynı hakikat olarak çıktı. Dualarımda her zaman bize gelmesi için Allah'a yalvarırdım.

"Baktım, bir araba evin önünde durdu, içinden Hazret-i Üstad iniyor, sevinçle koşup ellerinden öptüm. Abdest alma kolaylığı bakımından girişteki kısımda kendisini misafir etmek istemiştik. İnanın bana aynen rüyamda gördüğüm şekli söyledi: '**Beni gördüğün yere çıkart.**' Ben rüyamda üst odada, cumbada görmüştüm kendilerini. Hemen üst kata çıkarttım."

Şükrü Amcanın aziz misafiri, hanesinde üç gün kalıyor. Sohbetin bu kısmında Şükrü Amcanın hanımı Azize Teyze de söze katıldı:

"Kitabımı okuyun, benimle berabersiniz"

"**Ben sizi âhiret kardeşi olarak kabul ettim. Kitaplarımı okuyun, benimle berabersiniz**' diye buyurdu. Evimizden ayrıldığı anı hiç unutamıyorum. El sallayışı hiç gözlerimden gitmez. Şimdi kitaplarını, hayatını okuyoruz. Ne çileler, ne eziyetler çekmiş."

Şükrü Efendi devam ediyordu aziz misafirini anlatmaya:

"Üstad her zaman rüyalarımaya girer. Hep iyi ve güzel görürüm. Bana daima Eyüpsultan'ı göstermektedir. Üstad rahmetli, '**Nerede zahmet, orada rahmet vardır**' derdi."

"Onlar gezmeye çıktılar..."

Son ayrılış gününü ise şöyle anlatmaktadır:

"Talebelerini ev aramaya göndermişti. Onlar bir müddet gecikince Üstad lâtife tarzında, '**Onlar ev aramaya çıkmadılar, gezmeye çıktılar**' demişti. Sonra talebelere anlattığımda güldüler, '**Hakikaten öyle oldu**' dediler.

"Ayrılırken bana, '**Seni buraya ikinci Said olarak bırakıyorum**' dedi. Ellerini

---

öptük, bize dualar etti, öylece vedalaştık."

Uzun, heybetli endamı, tatlı nur gibi simasıyla, şeker gibi tatlı sohbetiyle Şükrü Amca hakikaten mesleği gibi bir insandı. "Üsküdar'ın Dost Işığı"nı Şükrü Amcanın parlayan nasiyesinde ve secdeli simasında görmüştük.

(Son Şahitler kitabının, üçüncü cildinden derlenmiştir...)